

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 566

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 iulie 2019

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 382 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006	2-7	2.713/C. — Ordin al ministrului justiției, viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, interimar, privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unui funcționar public cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor	15	
Opinie separată	7-8	ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		625. — Ordin pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)*1, (**)*1Ω și (**)*1β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate ..	15-16	
455. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2019 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului.....	9-11			
463. — Hotărâre privind înscrierea unor bunuri imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral	11-13			
464. — Hotărâre pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara.....	14			
465. — Hotărâre privind declararea proiectului de investiții „Conducta de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei” ca proiect de importanță națională în domeniul gazelor naturale	14			
		★		
		Rectificări	16	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 382

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006, excepție ridicată de Ambasada Republicii Austria în România în Dosarul nr. 12.213/301/2008* al Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.117D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 23 aprilie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul prevederilor art. 58 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 și art. 56 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru 28 mai 2019, dată când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 22 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 12.213/301/2008*, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ambasada Republicii Austria în România cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect obligația de a face.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea acesteia susține că prevederile art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006, sunt contrare dispozițiilor art. 44 din Constituție, întrucât prevăd că bunurile aflate în patrimoniul societăților comerciale, dizolvate de drept, sunt considerate ca fiind abandonate. Arată că, pe lângă măsura sancționării societății prin dizolvare, în urma omisiunii de a preschimba certificatele menționate în Legea nr. 359/2004, sunt sancționați și acționarii,

printr-o veritabilă naționalizare a bunurilor aflate în patrimoniul societății, bunuri care, în mod normal, ar fi trebuit să treacă în proprietatea acționarilor la momentul dizolvării companiei.

5. Autoarea excepției consideră, de asemenea, că trecerea în proprietatea privată a statului a unor bunuri aparținând altor persoane juridice private, ca măsură sancționatorie pentru neîndeplinirea unei obligații legale ce revenea societății comerciale, ce a fost oricum sancționată cu dizolvarea de drept, echivalează cu o confiscare, contrară exigențelor constituționale stabilite prin art. 44 din Constituție.

6. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă** arată că „pentru a evita o antepronunțare și o analiză a dispozițiilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, care sunt în strânsă legătură cu fondul cauzei, instanța nu va aprecia asupra constituționalității/neconstituționalității acestor dispoziții”.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că prin Legea nr. 359/2004 legiuitorul a urmărit să protejeze participanții la operațiunile comerciale prin stabilirea regimului juridic al certificatului de înregistrare, respectiv acela de dovadă atât a înregistrării în Registrul Comerțului, cât și din punct de vedere fiscal. Așa fiind, în vederea asigurării conformării tuturor operatorilor economici la noile exigențe impuse de Legea nr. 359/2004 s-a instituit obligația pentru persoanele juridice care nu au preschimbato certificatului de înmatriculare și cel de înregistrare fiscală de a solicita într-un anumit interval preschimbarea acestora cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, legiuitorul instituind, totodată, și sancțiunea în caz de neconformare, respectiv dizolvarea de drept a persoanelor juridice, având ca efect pierderea capacității de folosință a persoanei juridice.

9. Raportat la sancțiunea menționată, legiuitorul a prevăzut și remediile procedurale prin care reprezentantul legal și orice altă persoană interesată pot contesta și obține înlăturarea sancțiunii. Or, în lipsa unor diligențe manifestate în cadrul procedurii menționate mai sus, legiuitorul a stabilit ca persoana juridică să fie radiată din oficiu, iar bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului să fie considerate bunuri abandonate. Guvernul consideră că această calificare a bunurilor ca fiind abandonate decurge din faptul că pe întreg parcursul etapelor procedurii prevăzute de lege reprezentantul legal și persoanele interesate rămân în pasivitate, nemanifestând nici intenția de a menține persoana juridică și nici de a emite pretenții asupra bunurilor din patrimoniul acesteia, acceptând implicit calificarea bunurilor ce alcătuiesc patrimoniul persoanei juridice drept bunuri abandonate.

10. Pe de altă parte, Guvernul arată că persoana juridică este un subiect de sine stătător, cu patrimoniu distinct de cel al asociaților, astfel că, raportat la sancțiune și la nemanifestarea interesului față de persoana juridică și, implicit, față de patrimoniului acesteia, legiuitorul a optat pentru soluția considerării bunurilor ca fiind abandonate. Or, în lipsa reglementării unei vocații pentru asociați cu privire la bunurile persoanei juridice radiate din oficiu, nu se poate vorbi de o încălcare a dreptului de proprietate al asociaților, întrucât acest drept nu este dobândit/constituit.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 13 septembrie 2004, prevederi criticate în forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006 pentru modificarea art. 31 din Legea nr. 359/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 22 septembrie 2006, și care prevedeau că *„Bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului, în condițiile alin. (5) și (6), se consideră bunuri abandonate”*.

14. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, aceste prevederi de lege contravin dispozițiilor constituționale ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, cu privire la situația de fapt din speță, Curtea reține că la data de 4 decembrie 1998, între părțile litigiului (Societatea Comercială Rom Gaming — S.A. și Ambasada Republicii Austria în România) a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare a unui imobil — clădire, aceasta urmând a avea destinația de sediu al Secției consulare a Ambasadei Republicii Austria în România. Întrucât la data perfectării actului de vânzare-cumpărare, legislația română nu permitea ca persoanele fizice sau juridice străine să dețină terenuri în România, părțile contractuale au statuat, în mod convențional, că „în ceea ce privește terenul în suprafață de 435 mp, proprietatea vânzătoarei (Societatea Comercială Rom Gaming — S.A.), aferent construcției vândute, Ambasada Republicii Austria dobândește, prin prezentul act, întreg dreptul de folosință asupra acestui teren, pe toată existența construcției, nefiind posibilă transferarea dreptului de proprietate asupra terenului în favoarea Ambasadei Republicii Austria în România conform legislației actuale”. De asemenea, părțile au stabilit, prin același contract de vânzare-cumpărare, că Societatea Comercială Rom Gaming — S.A., în momentul în care dispozițiile legale românești vor permite, se obligă să transfere dreptul de proprietate asupra terenului aferent Ambasadei Republicii Austria în România în baza unui act bilateral, obligându-se, totodată, ca pe toată perioada dreptului de folosință să nu înstrăineze terenul unei alte persoane fizice sau juridice, decât

cu consimțământul Ambasadei Republicii Austria în România și să nu constituie vreo sarcină sau ipotecă asupra acestuia.

16. Ca urmare a radierii din registrul comerțului a Societății Comerciale Rom Gaming — S.A., în temeiul art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, terenul în litigiu a intrat în proprietatea privată a statului român în anul 2006, fiind, ulterior, urmată procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În acest context, statul român, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice, prin notele scrise depuse la dosarul cauzei, a precizat faptul că reclamanta, Ambasada Republicii Austria în România, nu poate solicita obligarea sa la încheierea unui contract de vânzare-cumpărare având ca obiect terenul în litigiu, statul român nefiind ținut să respecte clauzele contractului de vânzare-cumpărare încheiat în anul 1998 între Societatea Comercială Rom Gaming — S.A. și Ambasada Republicii Austria în România, deoarece statul român nu a obținut dreptul de proprietate asupra terenului pe cale convențională, ci pe cale legală, astfel încât nu este succesorul în drepturi și obligații al Societății Comerciale Rom Gaming — S.A. în relația contractuală a acestei societăți cu reclamanta. A arătat, totodată, faptul că dreptul de proprietate al statului român asupra terenului menționat a fost intabulat fără a fi grevat de vreo sarcină, iar în cartea funciară a fost înscrisă o mențiune cu privire la existența Contractului de vânzare-cumpărare autentificat cu nr. 6.211 din 4 decembrie 1998, deoarece terenul în cauză este aferent construcției pe care se află proprietatea Secției consulare a Ambasadei Republicii Austria în România. S-a subliniat că statul român poate înstrăina în mod legal terenul în cauză exclusiv pe calea procedurii prevăzute la art. 22 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevederi potrivit cărora *„Bunurile imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se valorifică numai prin licitație publică”*. Această procedură, de altfel, a fost parcursă, întrucât, potrivit Procesului-verbal de desfășurare din 27 septembrie 2016, precum și Anunțului din 30 ianuarie 2017, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice — Serviciul valorificare bunuri confiscate a organizat licitație publică cu strigare pentru terenul intravilan în suprafață totală de 435 mp, situat în București, sectorul 2, strada Vasile Lascăr nr. 51, în data de 9 februarie 2017, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 și ale Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2007.

17. În ceea ce privește derularea cadrului procesual civil în speță, Curtea reține că prin cererea înregistrată la data de 8 octombrie 2008 pe rolul Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, reclamanta Ambasada Republicii Austria în România a solicitat obligarea părții Societatea Comercială Rom Gaming — S.A. la încheierea contractului de vânzare-cumpărare asupra terenului situat în București, strada Vasile Lascăr nr. 51, teren care este proprietatea părții și pe care se găsește sediul Secției consulare a Ambasadei Republicii Austria în România. Prin Sentința civilă nr. 3.097 din 26 februarie 2010, instanța a admis excepția lipsei calității procesuale pasive și a respins acțiunea ca fiind formulată de reclamantă împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, ca urmare a radierii de drept a Societății Comerciale Rom Gaming — S.A., radiere dispusă prin Încheierea nr. 23.339 din 8 mai 2006 a Tribunalului

București. Tribunalul București — Secția a III-a civilă a pronunțat Decizia civilă nr. 1.061A din 14 decembrie 2011, prin care a respins ca nefondat apelul declarat împotriva Sentinței civile nr. 3.097 din 26 februarie 2010, iar prin Decizia civilă nr. 400 din 10 martie 2014 Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a admis recursul, a modificat decizia recurată, a admis apelul, a desființat Sentința civilă nr. 3.097 din 26 februarie 2010, pronunțată de Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă, și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță. În faza rejudecării, la data de 15 decembrie 2016, reclamanta, Ambasada Republicii Austria în România, și-a modificat cererea de chemare în judecată, în sensul introducerii în cauză, în calitate de pârât, a proprietarului tabular statul român, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice, având în vedere că pe parcursul judecării cauzei a intervenit schimbarea proprietarului terenului, fiind înscris în Cartea funciară, la data de 13 ianuarie 2014, dreptul de proprietate al statului român, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice. Prin Sentința civilă nr. 10.333 din 28 septembrie 2017, Judecătoria Sectorului 3 București admite acțiunea modificată de reclamanta Ambasada Republicii Austria în România și constată intervenită între reclamantă, în calitate de cumpărătoare, și pârâtul statul român, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, în calitate de vânzător, vânzarea-cumpărarea dreptului de proprietate privată asupra terenului, hotărâre ce ține loc de contract de vânzare-cumpărare. Împotriva acestei hotărâri, statul român formulează apel în contradictoriu cu Ambasada Republicii Austria în România, context în care Tribunalul București — Secția a III-a civilă a pronunțat Decizia civilă nr. 1.294A din 13 aprilie 2018, prin care respinge apelul formulat. Împotriva deciziei mai sus menționate, statul român formulează recurs, respins însă, ca nefondat, de Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, instanță ce pronunță Decizia civilă nr. 21 din 16 ianuarie 2019.

18. Cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, Curtea subliniază că acest aspect procedural presupune, printre altele, și îndeplinirea cerinței ca excepția invocată să aibă legătură cu soluționarea cauzei, legătură ce trebuie să aibă semnificație cu privire la soluția ce ar putea fi dată fondului litigiului, inclusiv din perspectiva interesului pe care partea îl justifică. În plus, partea care o invocă trebuie să urmărească împiedicarea unei judecăți și a pronunțării unei soluții în ceea ce o privește, care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională, și să justifice un interes legitim. Altfel spus, decizia Curții Constituționale în soluționarea excepției trebuie să fie de natură să producă un efect concret asupra conținutului hotărârii din cadrul procesului, ceea ce presupune existența unei legături directe între norma legală contestată și soluția ce urmează a se da în cauză. Astfel, din interpretarea rațională a prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, rezultă că legătura dintre legile a căror neconstituționalitate se invocă și modul de soluționare a cauzei trebuie să fie evidentă și de natură a produce consecințe directe asupra soluției ce urmează a fi dată în cauză, în eventualitatea admiterii excepției de neconstituționalitate. Iar această concluzie se sprijină inclusiv pe interesul pe care justițiabilul îl are în promovarea unei asemenea cereri.

19. Curtea constată că, în speță, Ambasada Republicii Austria în România justifică un interes legitim prin ridicarea excepției de neconstituționalitate, aceasta invocând contrarietatea cu Legea fundamentală a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, pe care le consideră a reprezenta o ingerință în dobândirea dreptului de proprietate asupra bunului imobil aflat în litigiu. Curtea reține că autoarea excepției este beneficiara unei promisiuni de vânzare din partea Societății Comerciale Rom Gaming — S.A., care s-a obligat prin

contractul de vânzare-cumpărare încheiat în 4 decembrie 1998 să transfere dreptul de proprietate asupra terenului aferent Ambasadei Republicii Austria în România, obligându-se, totodată, ca pe toată perioada dreptului de folosință să nu înstrăineze terenul unei alte persoane fizice sau juridice, decât cu consimțământul Ambasadei Republicii Austria în România, și să nu constituie vreo sarcină sau ipotecă asupra acestuia.

20. În jurisprudența sa, exemplu fiind Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 20, Curtea a reținut că promisiunea de vânzare constituie o obligație de a face care dă naștere la un drept de creanță, una dintre părți fiind obligată față de cealaltă parte să vândă în viitor un anumit bun. Astfel, beneficiarul unei promisiuni neexecutate de vânzare este titularul unui drept de creanță, corelativ obligației de a vinde asumate de promitent în temeiul antecontractului. Prin decizia precitată, Curtea nu a negat protecția constituțională de care se bucură un bun, respectiv un drept de creanță, în temeiul art. 44 din Constituție. În același sens, prin Decizia nr. 94 din 4 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 23 martie 2004, Curtea a reținut că „în condițiile în care, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (exemplu fiind Decizia nr. 70/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 236 din 10 mai 2001) și a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza «*Ex-Regele și alții împotriva Greciei*», 2000, sau cauza «*Beyeler împotriva Italiei*», 2000), drepturile de creanță, ca element al patrimoniului persoanei, sunt asimilate dreptului de proprietate și, independent de această asimilare, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, creanțele asupra statului sunt garantate, Curtea reține relevanța invocării prevederilor constituționale privind garantarea dreptului de proprietate”. Prin urmare, pentru considerentele mai sus expuse, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este admisibilă.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în precedent, s-a mai pronunțat asupra unor prevederi ale Legii nr. 359/2004, exemplu fiind, în acest sens, Decizia nr. 12 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 138 din 14 februarie 2006, reținând că prin acest act normativ „se instituie procedura de înmatriculare în registrul comerțului și de înregistrare fiscală a comercianților, cărora li se eliberează certificatul de înregistrare ce cuprinde și codul unic de înregistrare. Acest din urmă document atestă că persoana juridică a fost luată în evidența oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și în evidența organului fiscal. Legea mai prevede că vechile forme de certificate de înmatriculare și de înregistrare fiscală trebuie preschimbate până la un anumit termen, sub sancțiunea dizolvării de drept a persoanei juridice, constatată prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului”.

22. De asemenea, prin Decizia nr. 28 din 19 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 27 februarie 2006, Curtea a subliniat că reglementarea instituită prin Legea nr. 359/2004 reprezintă voința legiuitorului care a înțeles să introducă noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare în scopul fluidizării și simplificării procedurilor în acest domeniu, precum și în vederea asigurării transparenței în mediul de afaceri. Curtea a constatat că dizolvarea de drept a persoanelor juridice care nu au efectuat preschimbarea certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare nu încalcă în niciun fel principiul garantării dreptului de proprietate consacrat prin art. 44 alin. (1), (2) și (3) din Constituție. Dizolvarea de drept a unor persoane juridice, în anumite condiții, nu constituie o încălcare a dreptului de proprietate, ci o situație juridică inerentă existenței și funcționării acestora, dar și o consecință firească a

mecanismelor economiei de piață, situație în care dreptul de proprietate al asociațiilor nu este pus în discuție și nici vătămat. Curtea a mai reținut că în procesul de lichidare fiecare dintre asociații are posibilitatea și mijloacele legale de a-și apăra drepturile și interesele, inclusiv dreptul de proprietate.

23. Curtea reține că în contextul procedurii reglementate de capitolul V din Legea nr. 359/2004, intitulat „*Preschimbarea certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală*”, legiuitorul a prevăzut faptul că până la data de 31 decembrie 2004, persoanele juridice care, până la data intrării în vigoare a acestei legi, nu au preschimbato certificatului de înmatriculare și cel de înregistrare fiscală aveau obligația de a solicita la oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunalul din județul în a cărui rază au sediul social sau secundar preschimbarea acestora cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare. Neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare până la acest termen atrage dizolvarea de drept a persoanelor juridice. Constatarea dizolvării de drept se face prin încheierea judecătorului delegat, pronunțată la cererea Oficiului Național al Registrului Comerțului, încheiere care se înregistrează în registrul comerțului și se comunică concomitent persoanei juridice la sediul social, Ministerului Finanțelor Publice, Agenției Naționale de Administrare Fiscală pe cale electronică și se publică concomitent pe pagina de internet a Oficiului Național al Registrului Comerțului, precum și la sediul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal. Potrivit procedurii reglementate prin Legea nr. 359/2004, radierea persoanei juridice intervine dacă, urmare a constatării, prin încheiere a judecătorului delegat, a dizolvării de drept a societății comerciale, persoana juridică intră în lichidare, iar în lipsa unui reprezentant legal al acesteia sau în lipsa desemnării unui lichidator, la cererea oricărei persoane interesate, Oficiul Național al Registrului Comerțului solicită radierea persoanei juridice din registrul comerțului, prin încheiere a judecătorului delegat.

24. Prin Decizia nr. 171 din 26 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 19 martie 2008, Curtea a constatat că radierea reprezintă sancțiunea determinată de nerespectarea prevederilor legale referitoare la preschimbarea certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală și constituie ultima etapă din cadrul unei proceduri specifice, deschise, caracterizate prin contradictorialitate și existența unor termene rezonabile înăuntrul cărora persoana juridică în cauză, precum și orice persoană interesată pot exercita dreptul de a ataca cu recurs încheierea de constatare a dizolvării de drept, astfel cum prevede art. 31 alin. (1) din Legea nr. 359/2004. Ca urmare a neexercitării acestui drept în termenul legal, deci a pasivității persoanei juridice, precum și din cauza inexistenței unui reprezentant legal al acesteia sau a neindicării de către reprezentantul legal a unui lichidator într-un termen de 6 luni, timp în care nicio persoană interesată nu a depus, de altfel, o cerere în acest sens, Oficiul Național al Registrului Comerțului, în virtutea atribuțiilor sale specifice de organ specializat în înregistrarea, în general, a oricărei mențiuni cu privire la desfășurarea activității persoanelor juridice, va solicita radierea respectivei societăți comerciale. Curtea a reținut că este firesc ca în desfășurarea activității economice, care reprezintă de altfel scopul constituirii sale, persoana juridică să adopte o conduită activă și diligentă, în deplină cunoștință a reglementărilor specifice aplicabile în materie, astfel încât neglijența sau pasivitatea sa îndelungată nu poate fi privită ca un aspect de neconstituționalitate a textelor legale criticate.

25. În ceea ce privește textul de lege care face obiectul controlului de constituționalitate, Curtea reține că potrivit prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006, „*Bunurile rămase*

în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului, în condițiile alin. (5) și (6), se consideră bunuri abandonate”. Prin criticile formulate, autoarea excepției de neconstituționalitate susține, în esență, că pe lângă măsura sancționării societății prin dizolvare, în urma omisiunii de a preschimba certificatele menționate în Legea nr. 359/2004, sunt sancționați și acționarii, printr-o veritabilă naționalizare a bunurilor aflate în patrimoniul societății, bunuri care, în mod normal, ar fi trebuit să treacă în proprietatea acționarilor la momentul dizolvării companiei. Mai mult, trecerea în proprietatea privată a statului a unor bunuri aparținând altor persoane juridice private, ca măsură sancționatorie pentru neîndeplinirea unei obligații legale ce revenea societății comerciale, ce a fost oricum sancționată cu dizolvarea de drept, echivalează cu o confiscare, contrară exigențelor constituționale stabilite prin art. 44 din Constituție.

26. Analizând criticile de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că acestea sunt întemeiate pentru următoarele considerente:

Potrivit Legii nr. 359/2004, neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare, până la data de 31 decembrie 2004, a atras dizolvarea de drept a persoanelor juridice. Potrivit art. 233 alin. (1) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, dizolvarea societății are ca efect deschiderea procedurii lichidării. Dizolvarea are loc fără lichidare, în cazul fuziunii ori divizării totale a societății sau în alte cazuri prevăzute de lege. Aceasta este și situația reglementată prin art. 31 din Legea nr. 359/2004, fiind vorba despre o dizolvare de drept a persoanei juridice, o situație în care societatea nu a mai parcurs etapa lichidării, dar în care legiuitorul a considerat ca fiind de interes public acordarea posibilității efectuării unei radieri a societății comerciale, chiar dacă nu a fost realizată lichidarea patrimoniului acesteia. Fiind vorba despre o radiere fără lichidare, patrimoniul persoanei juridice subzistă, astfel încât nu poate fi vorba despre bunuri rămase (*de reliquat* sau produs net al lichidării), astfel cum prevede art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004. Câtă vreme nu a avut loc lichidarea, din punct de vedere juridic există un patrimoniu, care nu rămâne decât să fie transmis, de la data radierii, asociațiilor respectivei persoane juridice, deopotrivă drepturi (activ) și obligații (pasiv), fiecăruia proporțional cu cota sa de participare la capitalul social al persoanei juridice radiate.

27. Curtea reține că regimul juridic de bunuri abandonate conferit bunurilor rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului este, în concepția legiuitorului, consecința pasivității persoanei juridice în îndeplinirea unor obligații ce îi reveneau pe parcursul derulării procedurii prevăzute de Legea nr. 359/2004. Sancțiunea instituită de legiuitor pentru neefectuarea preschimbării certificatului de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală cu noul certificat de înregistrare conținând codul unic de înregistrare este dizolvarea de drept a persoanei juridice, iar ulterior, în lipsa unor diligențe manifestate de persoana juridică în cadrul procedurii judiciare specializate, în care au fost prevăzute remediile procedurale prin care se putea obține înlăturarea acestei sancțiuni, legiuitorul a stabilit ca persoana juridică să fie radiată, din oficiu, din registrul comerțului, iar bunurile rămase în patrimoniul acesteia să fie considerate bunuri abandonate.

28. În acest context, Curtea reține că exigența cu care legiuitorul reglementează organizarea și funcționarea societăților comerciale se datorează implicațiilor profunde produse de prezența societății comerciale în mediul economic,

ca principal vector al vieții comerciale. Această rigoare se justifică cu atât mai mult în situația dispariției subiectului de drept care este societate comercială. Acoperirea obligațiilor societății comerciale, disoluția patrimoniului acesteia, distribuția între asociați a rezultatelor lichidării și încetarea personalității juridice, moment care constituie punctul final al existenței societății comerciale, nu se pot produce la voia întâmplării, întrucât ele reprezintă operațiuni juridice care interesează nu numai pe asociați, ci și pe terți, în calitate de creditori ai societății. Într-adevăr, persoana juridică trebuie să adopte o conduită activă și diligentă, în deplină cunoștință cu reglementările specifice aplicabile în materie, conduită firească pentru desfășurarea activității sale economice, însă legiuitorul nu poate converti neglijența sau pasivitatea persoanei juridice într-o sancțiune disproporționată, de natură a afecta iremediabil dreptul de proprietate al acesteia.

29. În speță, problema care se impune a fi analizată, din punct de vedere al constituționalității măsurii reglementate prin actul normativ criticat, este aceea a încălcării dreptului de proprietate privată al persoanei juridice și, respectiv, al asociaților acesteia.

30. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (a se vedea în sens Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, Curtea a statuat că în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principală conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Prin urmare, Curtea subliniază că dreptul de proprietate, ca drept fundamental, nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 430 din 24 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 21 ianuarie 2014).

31. De asemenea, Curtea învederează faptul că, de principiu, legiuitorul este ținut de o condiție de rezonabilitate, respectiv să fie preocupat ca exigențele instituite să fie îndeajuns de rezonabile încât să nu pună sub semnul întrebării însăși existența dreptului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014). Or, în cazul de față, Curtea constată că prin încadrarea bunurilor rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului ca bunuri abandonate și trecerea acestora în proprietatea privată a statului, legiuitorul a încălcat această condiție de rezonabilitate, întrucât, prin efectul prevederilor de lege criticate, se produce un dezechilibru între interesul statului și cel al persoanei juridice, în defavoarea acesteia din urmă.

32. În prezenta cauză, Curtea apreciază că scopul urmărit de legiuitor este unul legitim, și anume acela de a responsabiliza, disciplina și totodată de a sancționa persoana juridică/societatea comercială pentru nerespectarea dispozițiilor legale care instituiau obligația de preschimbare a certificatului

de înmatriculare și a celui de înregistrare fiscală, o primă consecință fiind dizolvarea de drept, iar ulterior, ca urmare a pasivității și lipsei de diligență a acesteia, radierea din registrul comerțului. Curtea constată, însă, că opțiunea legiuitorului de a califica bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice ca fiind bunuri abandonate nu este o măsură necesară atingerii scopului menționat, ci, dimpotrivă, reprezintă o măsură disproporționată care depășește cadrul constituțional referitor la garantarea dreptului de proprietate privată. Curtea apreciază că scopul urmărit de legiuitor putea fi atins prin atribuirea asociaților/acționarilor societății dizolvate a bunurilor rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului, în acest sens, fiind, de altfel, și prevederile art. 237 alin. (13) din Legea societăților nr. 31/1990, potrivit cărora „*Bunurile rămase din patrimoniul persoanei juridice radiate din registrul comerțului, în condițiile alin. (8)–(10), le revin acționarilor/asociaților*”. În acest context, Curtea reține că de vreme ce scopul legiuitorului, constând în sancționarea persoanei juridice pentru nerespectarea reglementărilor specifice aplicabile în sfera activității sale economice, putea fi atins prin modalitatea mai sus menționată, măsura trecerii acestor bunuri în proprietatea privată a statului este una excesivă, ducând la ruperea justului echilibru care trebuie să existe între drepturile și interesele în concurs, respectiv interesul statului de lua măsurile necesare în vederea fluidizării și simplificării procedurilor, precum și a asigurării transparenței în mediul de afaceri, deci a desfășurării în condiții optime a activității economice, pe de o parte, și dreptul de proprietate al persoanei juridice, pe de altă parte.

33. Totodată, Curtea apreciază că reglementarea de lege criticată este nejustificată și prin prisma faptului că sancțiunea aplicată persoanei juridice se răsfrânge, implicit, și asupra asociaților societății dizolvate și, ulterior, radiate din registrul comerțului. Din această perspectivă, Curtea constată că prevederile criticate în speță au fost modificate ulterior prin art. I din Legea nr. 360/2006 pentru modificarea art. 31 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociaților familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acesteia, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 799 din 22 septembrie 2006, astfel încât, în prezent, art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 prevede că „*Bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului, în condițiile alin. (5), revin asociaților*.”, legiuitorul eliminând astfel o soluție legislativă abuzivă.

34. Așa fiind, Curtea constată că atribuirea regimului de bunuri abandonate ca sancțiune pentru lipsa de diligență a persoanei juridice reprezintă o măsură care depășește limitele a ceea ce este necesar pentru atingerea scopului avut în vedere, iar măsura legislativă adoptată de legiuitor este una de natură a deturna scopul pe care acesta și-a propus să-l realizeze, respectiv responsabilizarea/disciplinarea persoanei juridice. Nu se mai poate vorbi deci despre un scop legitim, ci se pune problema îmbogățirii fără justă cauză a statului, această măsură nefiind motivată de interesul sau de utilitatea publică, ci echivalează cu o confiscare a patrimoniului persoanei juridice, consecința fiind suprimarea dreptului de proprietate al persoanei juridice și, implicit, al asociaților acesteia.

35. Or, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 662 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 20 ianuarie 2015, statul are nu doar obligația negativă de a nu adopta măsuri care să afecteze proprietatea, ci și obligația pozitivă, de a asigura, cu alte cuvinte, de a garanta dreptul de proprietate privată. Prin urmare, textul constituțional al art. 44 determină, pe lângă obligația negativă a legiuitorului de a nu interveni printr-o dispoziție legislativă de

stabilire a unei condiții excesive, în sensul de a împiedica titularul dreptului de proprietate de a se bucura de plenitudinea dreptului său, și o obligație pozitivă a acestuia de a asigura valorificarea acestui drept și de a proteja titularul dreptului de proprietate. În prezenta cauză, Curtea constată că, din contră, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația negativă de a nu interveni în dreptul de proprietate privată, fiind afectată însăși substanța dreptului de proprietate, măsura legislativă criticată neputând fi calificată ca fiind conformă cu dispozițiile art. 44 din Constituție.

36. Curtea observă, de altfel, că așa cum reiese din Expunerea de motive a Legii nr. 359/2004, inițiatorii subliniau faptul că legislația actuală conține o serie de prevederi care conduc spre dizolvarea persoanei juridice și radierea acesteia din registrul comerțului fără parcurgerea etapei de lichidare, iar prin eliminarea etapei lichidării se împiedică inventarierea

creanțelor față de creditorii privilegiați și, totodată, nu se mai permite derularea procedurilor de urmărire a realizării creanțelor și protejarea terților care au calitatea de creditori ai persoanelor juridice. Or, prin prevederile de lege criticate care calificau bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice ca fiind bunuri abandonate și preluarea acestora de către stat, legiuitorul s-a dezis tocmai de unul dintre aceste deziderate avute în vedere la emiterea acestui act normativ, cu atât mai mult cu cât în actul de legiferare s-a avut în vedere și armonizarea legislației din România cu reglementările Uniunii Europene în acest domeniu.

37. Așa fiind, Curtea constată că soluția legislativă cuprinsă în art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006, este contrară exigențelor constituționale stabilite prin art. 44 din Legea fundamentală.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ambasada Republicii Austria în România în Dosarul nr. 12.213/301/2008* al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și constată că prevederile art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, forma anterioară modificării prin Legea nr. 360/2006, sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată, cu majoritate de voturi, prin Decizia nr. 382 din 28 mai 2019, considerăm că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice trebuia respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu cauza, așa cum prevăd expres dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, determinarea obiectului excepției de neconstituționalitate este o operațiune care, pe lângă existența unor condiționări formale inerente ce incumbă în sarcina autorului acesteia, poate necesita și o apreciere obiectivă a Curții Constituționale, având în vedere finalitatea urmărită de autor prin ridicarea excepției. O atare concepție se impune tocmai datorită caracterului concret al controlului de constituționalitate exercitat pe cale de excepție (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012).

De asemenea, în jurisprudența sa, Curtea a constatat că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*legătura cu soluționarea cauzei*” presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea în acest sens Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată în abstract, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, **mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat** (a se vedea în acest sens Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014).

Analizând din această perspectivă excepția de neconstituționalitate, reținem că, în fapt, la data de 4 decembrie 1998 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între

Societatea Comercială Rom Gaming — S.A. din București, în calitate de vânzătoare, și Ambasada Republicii Austria în România, în calitate de cumpărătoare, având ca obiect dreptul de proprietate asupra unui imobil-construcție situat în București. În cuprinsul contractului s-a menționat faptul că, în ceea ce privește terenul aferent construcției, se creează un drept de folosință asupra acestuia, pe toată durata existenței construcției, nefiind posibilă transmiterea dreptului de proprietate, în temeiul legislației în vigoare la data încheierii contractului, ce nu permitea persoanelor fizice sau juridice străine să dețină terenuri în România. Prin același contract, părțile au stipulat că se obligă să încheie în viitor, în momentul când legislația românească o va permite, un act bilateral prin care să transfere dreptul de proprietate asupra terenului.

Prin cererea introductivă de instanță, la data de 8 octombrie 2008, reclamanta Ambasada Republicii Austria în România a chemat în judecată pe pârâta Societatea Comercială Rom Gaming — S.A. din București, solicitând instanței să dispună obligarea pârâtei la încheierea contractului de vânzare-cumpărare asupra terenului în cauză. Ca urmare a radierii de drept a societății comerciale vânzătoare din evidențele Oficiului Național al Registrului Comerțului, în temeiul art. 31 alin. (5) din Legea nr. 359/2004, prin Încheierea nr. 23.339 din 8 mai 2006 a Tribunalului București, reclamanta a depus o cerere precizatoare, prin care a chemat în judecată persoanele fizice — asociați ai societății comerciale supusă dizolvării. Prin Sentința civilă nr. 3.097 din 26 februarie 2010, Judecătoria Sectorului 3 a admis excepția lipsei calității procesuale pasive și a respins cererea reclamantei în consecință, dat fiind faptul că imobilul în cauză nu se mai găsea în patrimoniul asociațiilor, fiind intrat în proprietatea statului, în temeiul art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004, forma în vigoare la data pronunțării încheierii de radieră, textul de lege criticat în prezenta cauză, potrivit căruia „*Bunurile rămase în patrimoniul persoanei juridice după radierea acesteia din registrul comerțului (...) se consideră bunuri abandonate*”. Prin Decizia civilă nr. 1.061A din 14 decembrie 2011 apelul reclamantei a fost respins ca nefondat, iar prin Decizia civilă nr. 400 din 10 martie 2014 Curtea de Apel București a admis recursul, a modificat decizia recurată și a admis apelul formulat, desființând sentința instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

În acest al doilea ciclu procesual, la data de 15 decembrie 2016, reclamanta Ambasada Republicii Austria în România a depus o cerere de modificare a acțiunii, în sensul introducerii în cauză, în calitate de pârât, a Statului român, prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, având în vedere că faptul că a intervenit schimbarea proprietarului terenului ce face obiectul acțiunii. Astfel, în temeiul textului de lege criticat pentru neconstituționalitate în prezenta cauză, bunurile existente în patrimoniul societății au fost considerate bunuri abandonate și au intrat de drept în proprietatea statului. În consecință, dreptul de proprietate dobândit *ope legis* a fost înscris în cartea funciară fără a fi grevat de sarcini, fiind înscrisă doar mențiunea cu privire la existența contractului de vânzare-cumpărare din anul 1998, terenul în cauză fiind aferent unei construcții ce nu se afla în proprietatea statului, noul proprietar tabular al terenului.

Având în vedere aspectele relevate, reținem că, în primul ciclu procesual, în care acțiunea era îndreptată împotriva societății comerciale, exista un interes concret al declarării neconstituționalității normei legale în temeiul căreia terenul în litigiu ieșea din patrimoniul societății comerciale pârâte. Însă, având în vedere modificarea cadrului procesual pasiv, în care societatea comercială, debitoare convențională a obligației de transmitere a dreptului de proprietate asupra terenului în cauză, nu mai are calitate de pârât, invocarea excepției de neconstituționalitate este lipsită de relevanță practică.

Astfel, constatarea neconstituționalității prevederilor textului de lege criticat echivalează cu desființarea titlului de proprietate al statului, noul proprietar tabular, astfel încât se pune întrebarea cum ar mai fi posibilă îndeplinirea obligației de transmitere a dreptului de proprietate asupra terenului în litigiu, în condițiile în care nu mai există temeiul legal al dobândirii bunului în cauză de către acesta, statul fiind un veritabil terț față de raportul juridic stabilit pe cale convențională. Or, condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, trebuie analizată prin prisma interesului procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, în eventualitatea unei constatări a neconstituționalității textului de lege criticat.

Din această perspectivă, admiterea excepției de neconstituționalitate ar fi avut relevanță practică în cadrul procesual inițial, în care debitoarea obligației contractuale de transmitere a dreptului de proprietate asupra terenului în litigiu era societatea comercială, nu și în cadrul procesual modificat ulterior, în care statul are calitatea procesuală de pârât, dat fiind faptul că nu mai este posibilă executarea obligației de a face de către stat, asumată inițial de către societatea comercială pe cale convențională. Astfel, statul nu poate executa această obligație, titlul său de proprietate fiind desființat, ca urmare a admiterii excepției de neconstituționalitate a textului de lege care constituia temeiul legal al intrării bunului în litigiu în patrimoniul acestuia.

Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că, „în cadrul procesului judiciar, excepția de neconstituționalitate se înscrie în rândul excepțiilor de procedură prin care se urmărește împiedicarea unei judecăți care s-ar întemeia pe o dispoziție legală neconstituțională. Constatarea neconstituționalității unui text de lege ca urmare a invocării unei excepții de neconstituționalitate trebuie să profite autorilor acesteia și nu poate constitui doar un instrument de drept abstract. [...] Neconstituționalitatea unei dispoziții legale nu are numai o funcție de prevenție, ci și una de reparație, întrucât ea vizează în primul rând situația concretă a cetățeanului lezat în drepturile sale prin norma criticată” (a se vedea în acest sens Decizia nr. 866 din 10 decembrie 2015, paragraful 30, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 1 februarie 2016).

Din această perspectivă, prin prisma efectelor generate de admiterea excepției, după modificarea cadrului procesual inițial, astfel cum au fost detaliate în cele ce precedă, se relevă lipsa interesului procesual al invocării prezentei excepții de neconstituționalitate, care nu mai îndeplinește condiția relevanței, potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, precum și jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru argumentele mai sus expuse, considerăm că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (7) din Legea nr. 359/2004 ar fi trebuit respinsă ca inadmisibilă.

Judecător,
prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2019 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare a Autorității pentru Valorificarea Activelor Bancare prin comasarea prin absorbție cu Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, aprobată cu completări prin Legea nr. 360/2004, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2019 al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Cheltuielile totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli al Autorității pentru Administrarea Activelor Statului reprezintă limite maxime, care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

Art. 3. — (1) Nerespectarea prevederilor art. 2 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.

(2) Contravenției prevăzute la alin. (1) i se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Contravenția se constată de către organele de control financiar ale statului, împuternicite potrivit legii, iar amenda se aplică persoanelor vinovate de nerespectarea prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Președintele Autorității pentru
Administrarea Activelor Statului,

Florian Daniel Geantă

Ministrul economiei,

Nicolae Bădălău

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

AUTORITATEA PENTRU ADMINISTRAREA ACTIVELOR STATULUI

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
afereant activității de privatizare și valorificare a activelor statului pe anul 2019

			- mii lei -
Nr. crt.	DENUMIRE INDICATOR	Cod	PREVEDERI 2019
1	2	3	4
I.	VENITURI TOTALE, din care:		78.500
1	Venituri din activitatea de valorificare a activelor statului, din care:		43.310
1.1	Încasări din valorificarea activelor bancare;	39.10.05	4.450
1.2	Încasări din valorificarea creanțelor comerciale;	39.10.50	850
1.3	Încasări din valorificarea creanțelor preluate de la Ministerul Finanțelor Publice;	39.10.06	28.980
1.4	Încasări din valorificarea creanțelor preluate de la CNAS;	20.10.03	9.030
2	Venituri din activitatea de privatizare și administrare a participațiilor statului, din care:		35.190
2.1	Venituri din capital, din care:	39.10	35.190
2.1.1	Venituri din privatizare;	39.10.04	11.785
2.1.2	Venituri din operațiuni de capital;	39.10.04	23.245
2.1.3	Venituri din alte surse;	39.10.04	160
II.	CHELTUIELI TOTALE, din care:		78.500
1	Cheltuieli curente, din care:		78.500
1.1	Cheltuieli de privatizare, administrare și valorificare a activelor statului	20	40.860
1.1.1	Cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de valorificare, privatizare și postprivatizare pentru expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu, precum și alte asemenea cheltuieli;	20.30.30	470
1.1.2	Cheltuieli efectuate cu publicarea anunțurilor pentru vânzarea prin licitație a bunurilor executate silit și a anunțurilor de privatizare;	20.30.30	300
1.1.3	Cheltuieli legate de plata asistenței juridice pentru reprezentare în instanțele de judecată, plata onorariilor pentru consultanți, agenți de privatizare sau firme de avocatură și pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale și valorificarea activelor statului;	20.30.30	6.284
1.1.4	Costuri implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale*)	20.30.30	4.100
1.1.5	Sume plătite efectiv cumpărătorilor pentru despăgubiri acordate în urma procesului de privatizare și valorificare, precum și obligații de plată stabilite prin titluri executorii conform O.G. nr. 22/2002;	20.30.30	29.706
1.2	Transferuri între unități ale administrației publice	51	8.510
	Transferuri curente	51.01	8.510
1.2.1	Vărsăminte efectuate către bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate din valorificarea creanțelor bugetare;	51.01.23	6.510
1.2.2	Vărsăminte către bugetele locale conform prevederilor legale;	51.01.27	2.000

1) Anexa este reprodusă în facsimil.

1.3	Alte transferuri	55	29.130
	Transferuri interne	55,01	29.130
1.3.1	Vărsăminte la fondul de risc pentru garanțiile de stat pentru împrumuturile externe (doar pentru instituțiile implicate în procesul de privatizare);	55.01.19	28.930
1.3.2	Vărsăminte la trezoreria statului din valorificarea activelor statului, creanțelor comerciale și privatizare;	55.01.20	200
III. DATE INFORMATIVE			
	Informații privind transferul către bugetul de stat		
	- dividende		880
	- dobânzi		1

*) Suma include și indemnizația convenită administratorilor speciali numiți în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare / Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, precum și contribuțiile aferente.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unor bunuri imobile în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 și art. 868 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral, a bunurilor imobile ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Apelor și Pădurilor, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apelor și pădurilor,
Ioan Deneș
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor imobile care se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dau în administrarea Administrației Naționale „Apele Române”, instituție publică aflată în coordonarea Ministerului Apelor și Pădurilor, prin Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral

1. Ordonator principal de credite (ministere sau autorități ale administrației publice centrale)	36904099	Ministerul Apelor și Pădurilor
2. Ordonator secundar de credite	24326056	Administrația Națională „Apele Române”
3. Ordonator terțiar de credite		
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal de credite, institute naționale de cercetare-dezvoltare care funcționează în baza Ordonanței Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 51/1996, cu modificările ulterioare, și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. crt.	Cod de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumire	Descriere tehnică	Vecinătăți	Adresă	Anul PIF	Valoarea de inventar — lei —	Situația juridică	
									Baza legală (proces-verbal)	Administrare/ Concesiune
1	8.03.12	imobil	Alimentare cu apă a localității Caraorman	L_rețea_aducțiune = 0,9 km L_rețea_distribuție = 8,5 km L_rețea_evacuare = 1,1 km Sconstr_C1 — stație tratare apă = 78 mp, Sdesf_C1 — stație tratare apă = 78 mp, tip clădire P, C.F. nr. 30983 — C1 U.A.T. Crișan Sconstr_C2 — anexă = 14 mp, Sdesf_C2 — anexă = 14 mp, tip clădire P, C.F. nr. 30983 — C2 U.A.T. Crișan	N, S, E, V: Consiliul Local Crișan, domeniul public	Țara: România; județul: Tulcea; comuna Crișan; —; nr.: —; satul Caraorman	2018	2.932.906,21	Hotărârea Guvernului nr. 950/1996; Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1.824/30.01.2018	În administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral
2	8.03.12	imobil	Alimentare cu apă a localității Pătâgleanca	L_rețea_aducțiune = 0,2 km L_rețea_distribuție = 6,5 km L_rețea_evacuare = 0,2 km Sconstr_C1 — rezervor compensare + camera vanelor = 54 mp, Sdesf_C1 — rezervor compensare + camera vanelor = 54 mp, tip clădire P, CF nr. 31034 — C1 UAT Ceatalchioi Sconstr_C2 — anexă wc = 2 mp, Sdesf_C2 — anexă wc = 2 mp, tip clădire P, CF nr. 31034 — C2 UAT Ceatalchioi	N, S, E, V: Consiliul Local Ceatalchioi, domeniul privat	Țara: România; județul: Tulcea; comuna Ceatalchioi; —; nr.: —; satul Pătâgleanca	2018	4.637.777,50	Hotărârea Guvernului nr. 950/1996; Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 11.972/12.06.2018	În administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral

3	8.03.12	imobil	Alimentare cu apă a localității Ceatalchioi	<p>L_retea_ aducțiune = 0,2 km L_retea_ distribuție = 7,5 km L_retea_ evacuare = 0,3 km Sconstr_C1 — clădire administrativă = 29 mp, Sdesf_C1 — clădire administrativă = 58 mp, tip clădire S+P, C.F. nr. 31035 — C1 UAT Ceatalchioi Sconstr_C2 — rezervor = 114 mp, Sdesf_C2 — rezervor = 114 mp, tip clădire P, C.F. nr. 31035 — C2 UAT Ceatalchioi Sconstr_C3 — stație tratare ape uzate = 262 mp, Sdesf_C3 — stație tratare ape uzate = 262 mp, tip clădire P, C.F. nr. 31035 — C3 UAT Ceatalchioi Sconstr_C4 — stație pompare apă brută = 9 mp, tip clădire P, Sdesf_C4 — stație pompare apă brută = 9 mp, C.F. nr. 31035 — C4 UAT Ceatalchioi Sconstr_C5 — anexă wc = 2 mp, Sdesf_C5 — anexă wc = 2 mp, tip clădire P C.F. nr. 31035 — C5 UAT Ceatalchioi</p>	N, S, V: Consiliul Local Ceatalchioi, domeniul public E: drum comunal DC1	Țara: România; județul: Tulcea; comuna Ceatalchioi; —; nr.: —; satul Ceatalchioi	2018	5.165.535,91	Hotărârea Guvernului nr. 950/1996; Procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 11.269/ 05.06.2018	în administrarea Administrației Naționale „Apele Române” — Administrația Bazinală de Apă Dobrogea—Litoral
---	---------	--------	--	---	---	---	------	--------------	--	---

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea unor anexe la Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 21 alin. (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 1.352/2001 privind atestarea domeniului public al județului Hunedoara, precum și al municipiilor, orașelor și comunelor din județul Hunedoara, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 și 634 bis din 28 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 4 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al municipiului Hunedoara” secțiunea I „Bunuri imobile”, la poziția nr. 2860, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Clădire Colegiul Național «Iancu de Hunedoara»”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Hunedoara, Strada Victoriei nr. 12, format din: Corp 1, clădire veche nr. cadastral 69627-C1, regim de înălțime: P+2, cu suprafață construită: 1.193 mp, suprafață desfășurată: 3.195 mp; Corp 2, clădire nouă nr. cadastral 69627-C2, regim de înălțime: P + 3, suprafață construită: 1.106 mp, suprafață desfășurată: 4.376 mp, teren aferent în suprafață de: 11.444 mp și Sala de sport, nr. cadastral 69628-C1, regim de înălțime: P, suprafață construită/desfășurată: 645 mp și teren aferent în suprafață de: 645 mp. Vecinătăți: Spitalul Municipal «Dr. Al. Simionescu» Hunedoara,

Judecătoria Hunedoara și Strada Victoriei”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „valoare totală 3.324.884,29, din care: valoare construcții 2.301.186,41, valoare teren 1.023.697,88”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Hunedoara nr. 155/2019, Cartea funciară nr. 69627—Hunedoara, Cartea funciară nr. 69628—Hunedoara”.

2. La anexa nr. 8 „Inventarul bunurilor care aparțin domeniului public al orașului Călan” secțiunea I „Bunuri imobile”, la poziția nr. 199, coloana 2 va avea următorul cuprins: „Clădire grădiniță și teren aferent”, coloana 3 va avea următorul cuprins: „Situată în orașul Călan, Aleea Romanilor nr. 2A, județul Hunedoara. Clădire grădiniță, nr. cadastral 64085 — C1, suprafața construită la sol: 981 mp, suprafața construită desfășurată: 1.915 mp, regim de înălțime: P + 1, suprafața terenului: 5.040 mp, nr. cadastral 64085. Vecinătăți: Nord — parc, zona verde și alee pietonală; Sud — parc, zona verde; Vest — parcare; Est — alee pietonală”, coloana 5 va avea următorul cuprins: „1.928.723 lei”, iar coloana 6 va avea următorul cuprins: „Hotărârea Consiliului Local al Orașului Călan nr. 29/2019, Cartea funciară nr. 64085—Călan”.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile-Daniel Suci

București, 3 iulie 2019.
Nr. 464.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declararea proiectului de investiții „Conducta de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei” ca proiect de importanță națională în domeniul gazelor naturale

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și m) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de importanță națională în domeniul gazelor naturale, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se declară proiectul de investiții „Conducta de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei” ca proiect de importanță națională în domeniul gazelor naturale.

Art. 2. — Se desemnează Ministerul Energiei, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 185/2016 privind unele măsuri necesare pentru implementarea proiectelor de

importanță națională în domeniul gazelor naturale, ca autoritatea competentă responsabilă de facilitarea și coordonarea procedurii de autorizare pentru proiectul de importanță națională „Conducta de transport gaze naturale DN 250 Pojorâta—Vatra Dornei”.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul economiei,
Niculae Bădălău
Viceprim-ministru, ministrul mediului,
Grațiana Leocadia Gavriescu

Ministrul energiei,
Anton Anton
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 iulie 2019.
Nr. 465.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unui funcționar public cu statut special din Administrația Națională a Penitenciarelor

Văzând Nota nr. 20.835/DMRU din 18.06.2019, aprobată de directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor, privind acordarea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională,

în temeiul prevederilor art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și art. 6 din Legea nr. 573/2004 privind Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru ofițeri, funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, și preoți militari, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 15 din Normele metodologice privind condițiile în care se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei* funcționarilor publici cu statut special cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri, maiștri militari și subofițeri din Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.980/C/2014,

în conformitate cu prevederile art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției, viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, interimar, emite prezentul ordin.

Art. 1. — Începând cu data de 27.03.2019 s-a conferit Semnul onorific *În Serviciul Patriei* pentru 15 ani de activitate în domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale, pentru rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, funcționarului public cu statut special, cu grad profesional echivalent cu gradele de ofițeri și preoți militari, prevăzut în anexă.

Art. 2. — Ministerul Justiției, Administrația Națională a Penitenciarelor și Penitenciarul Gherla vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Anexa*) face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul justiției,
viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României,
interimar,
Ana Birchall

București, 26 iunie 2019.
Nr. 2.713/C.

*) Anexa se comunică instituțiilor interesate.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu ()¹, (**)¹Ω și (**)¹β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate**

Având în vedere:

— Referatul de aprobare nr. DG 881 din 28.06.2019 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate;
— art. 56 și art. 278 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 5 alin. (1) pct. 25—27, art. 8, art. 18 pct. 17 și art. 37 din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.301/500/2008 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 141/2017 privind aprobarea formularelor specifice pentru verificarea respectării criteriilor de eligibilitate aferente protocoalelor terapeutice pentru medicamentele notate cu (**)¹, (**)¹ Ω și (**)¹ β în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a metodologiei de transmitere a acestora în platforma informatică din asigurările de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 și 151 bis din 28 februarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În tabel, poziția nr. 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod formular specific	DCl/afecțiune
„99	L01XC18.1	PEMBROLIZUMABUM — Neoplasm bronhopulmonar, altul decât cel cu celule mici — monoterapie”

2. În tabel, după poziția nr. 111 se introduc patru noi poziții, pozițiile nr. 112—115, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Cod formular specific	DCl/afecțiune
„112	L014AE.P	PIRFENIDONUM — Fibroză pulmonară idiopatică
113	L014AE.N	NINTEDANIBUM — Fibroză pulmonară idiopatică
114	L01XE12	VANDETANIBUM — Carcinom medular tiroidian
115	L01XC18.3	PEMBROLIZUMABUM — Neoplasm bronhopulmonar, altul decât cel cu celule mici în asociere cu Pemetrexed și derivat de platină”

3. Formularele specifice corespunzătoare pozițiilor nr. 2, 3, 14, 23, 24, 26, 47, 48, 58, 80, 81, 83, 86, 91, 99 și 100 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—16 la prezentul ordin.

4. După formularul specific corespunzător poziției nr. 111 se introduc patru noi formulare specifice corespunzătoare pozițiilor nr. 112—115, prevăzute în anexele nr. 17—20 la prezentul ordin.

Art. II. — Anexele nr. 1—20*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web a Casei Naționale de Asigurări de Sănătate la adresa www.cnas.ro.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan Teohari Vulcănescu

București, 28 iunie 2019.
Nr. 625.

*) Anexele nr. 1—20 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 566 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 619/2019 privind modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2017 și 2018, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 245/2017, precum și pentru prelungirea aplicării prevederilor acestuia și prorogarea unui termen, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 28 iunie 2019, se face următoarea rectificare:

— la art. I pct. 61 [cu referire la capitolul IX, titlul „Programul național de suplere a funcției renale la bolnavii cu insuficiență renală cronică”, subtitlul „Indicatori de evaluare”, punctul 2) „indicatori de eficiență”, litera d) „tarif/bolnav tratat prin dializă peritoneală automată/lună” din norme], în loc de: „60.045,09 lei.” se va citi: „6.045,09 lei.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ70050699XX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

